

Sv. Jurij ob Ščavnici. Naše Bralno društvo priredi dne 24. februarja po večernicah pri Repenšku veliko tombolo. Med prosto zabavo bodo svirali tamburaši, peli pevci, nastopili deklamatorji in diletanti. Kdor hoče poskusiti svojo srečo, naj pride! Dobitki bodo številni in lepi. Čisti dobiček je namenjen naši knjižnici.

Vinčarski kotichek.

Sv. Miklavž. Občni zbor tukajšnje skupine viničarjev, ki se je vršil dne 10. t. m. dopoldne, je uspel zelo sijajno. Udeležba je pokazala, da se naši viničarji že zavedajo koristi, ki jih imajo od organizacije. Občnega zbora se je udeležil strokovni tajnik Semenč iz Maribora, ki nam je v jednatih besedah predložil program naše organizacije in delo, ki nas še čaka. Izvolil se je nato po večini stari odbor. Novoizvoljeni predsednik Peter Rozman je podal kratek delovni program, sprejel se je poslovnik za posmrtni sklad in po sklepu, da se v začetku prihodnjega meseca vrši pri Sv. Miklavžu za vse sosedne skupine tridnevni organizatorični tečaj, na katerega pride tovariš Semenč iz Maribora, je zaključil tov. predsednik občni zbor.

Svetinje. Strokovni sestanek viničarjev, ki se je vršil dne 10. t. m. popoldne, je zopet oživil in ojačil naše vrste. Poročal je tov. Semenč iz Maribora med živahnim odobravanjem. Sklenilo se je, da se vrši v začetku prihodnjega meseca redni občni zbor skupine in ustanovitev ODZ za Svetinje. Javili so se tudi odborniki, ki se udeležijo organizatoričnega tečaja pri Sv. Miklavžu.

Tedenske novice.

Volitve v cenilne komisije za dohodnino so prinesle SLS zmago v sledečih okrajih: V cenilnem okraju Maribor okolica (davčni okraj: Maribor izven mesta, Slov. Bistrica in Sv. Lenart) so izvoljeni za člane: Hinko Grl, posestnik v Slov. Bistrici, Pavel Safošnik, župan v Spodnji Novivasi, in Franc Krjanc, posestnik v St. Juriju v Slov. gor.; za namestnike: Valentin Klemenčič, župan pri Sv. Trojici v Slov. gor.; Ivan Šerbinek, posestnik, Vrtiče, in Ivan Korman, veleposestnik, Ruta pri Fali. — V cenilnem okraju Ptuj okolica (davčni okraj: Ptuj izven mesta, Ormož in Rogatec) sta izvoljena za člane: Jožef Breznik, posestnik pri Sv. Bolfenu na Kogu, in Franc Pinterič, posestnik na Hajdini; za namestnika: Franc Ogriček, posestnik in gostilničar pri Sv. Križu na Slatini, in Anton Meško, posestnik v Lahoncih. — V cenilnem okraju Brežice (davčni okraj: Brežice, Kozje, Sevnica) sta izvoljena za člane: Martin Kozinc, posestnik, Prešnaloka 22, in Ivan Serbec, župan, Velikikamen; za namestnika: Blaž Habinc, posestnik v Anovcu 16, in Franc Gregorevčič, posestnik, Malivrh. — V Mariboru mesto so bili izvoljeni kandidati skupne slovenske liste. — V cenilnem okraju Slovenjgradec (davčni okraj: Slovenjgradec, Marenberg, Šostanj in Prevalje) sta izvoljena kandidata enotne solvenske liste za člane: Ivan Vrhnjak, posestnik v Pamečah (SLS) in Ivan Rojnik, trgovec v Slovenjgradu; za namestnika: Miha Kumprej, posestnik v St. Danijelu na Koroškem (SLS) in Iv. Kralj, posestnik in mizar v Slovenjgradu. — V cenilnem okraju Celje okolica (davčni okraj: Celje izven mesta, Laško, Šmarje, Gornjigrad, Vransko) so izvoljeni za člane: Josip Kladnik, posestnik na Vranskem, Jurij Krajnc, posestnik v Lahomšču in Franc Stručl, župan Mozirje okolica; za namestnika: Jože Stoklas, posestnik, Dvor pri Šmarju, Blaž Sedn, posestnik v Bukovžlaku pri Teharju, in Franc Leinar, župan, Luče.

Delavski shod v Ceršaku. V nedeljo, dne 17. t. m. se vrši pri nas strokovni sestanek krščansko socialnega delavstva, organiziranega v Jugoslovanski strokovni zvezi ob 3. uri popoldne pri Slancu v Ceršaku. Govornik pride iz Maribora. Tovariši in tovarišice, pokažimo z našo udeležbo na sestanku, da se zavedamo koristi, ki jih imamo od poštene delavske organizacije.

† **Umrli** je v mariborski bolnici obče znani ter velepospovani posestnik Karl Babič iz Hoč. Pogreb blagopokojnega se je vršil dne 9. t. m. iz bolniške mrtvašnice na cerkveno pokopališče na Pobrežju. Naj v miru počiva!

Smrt vzor moza pri Sv. Petru pri Mariboru. Dne 18. januarja t. l. je umrl tukaj cerkveni ključar g. Slik. Bil to mož, ki mu ni hitro enakega. Vzrleden, delaven in pošten, ni samo v verskem oziru, ampak tudi v političnem, je bil mož značaj. Njegovo življenje ni bilo z rožicami posuto; neštete bridke neizgode, ki so zadele njegovo družino, ga niso potle. Zaupal je v Vsemogočnega, kjer je zajemal moči in tolažbe v vseh težkih urah. Z eno največjo nado: da se povrne še njegov pogrešan sin in se s tem ohrani Slikovo ime, ki je lastno njegovi hiši že čez 300 let, je legel blagi mož v grob. Bil je ustanovnik hranilnice in posojilnice ter do smrti član načelstva. Kako je bil pokojnik priljubljen in čistan, je pokazal njegov pogreb, katerega je vodil vlč. g. dekan in štolni župnik Moravec, ki mu je tudi ob odprtem grobu govoril v zadnji pozdrav. Da je bil spoštovan od visokih cerkvenih krogov, je dokaz pohvalno pismo kn.-šk. ordinarijata za 25letnico cerkvenega ključarja, katerega je č. g. dekan ob grobu prečital. — Ti blagi Slik si našel mir po mukopolnem življenju, nam pa si zapustil najlepši vzgled vsestranskega poštenega dela.

Marijanski shod v Ljubljani. V Ljubljani se je sestavil pripravljalni odbor I. slovenskega Marijanskega shoda, ki bo zboroval ondi dne 8. in 9. septembra t. l. Predsedstvo je prevzel znani pesnik dr. Alojz Merhar. Na shod pričakujejo velikanskih množic Marijinih častilcev. Program bo baje zelo pester. Shoda je skoro gotovo udeležiti tudi kardinal Janez Kaljeno kot poseben zastopnik sv. Očeta. Pride pa tudi belgajski nuncij z mnogimi škola-

fi. Ob tej priliki bo slovesna posvetitev veličastnega svetišča, ki ga zidajo salezijanci na Rakovniku in ki bo posvečeno Mariji, Pomočnici kristjanov.

Naši naročniki, kateri bi bili dobili te dni od strani vodstva salez. zavoda na Rakovniku poštne nakaznice s prošnjo za pomoč pri zidavi cerkve Marije Pomočnice, prosimo tudi mi, naj se vabilu odzovejo. Za tako svet namen kaj dati, se pravi zares le na dobre obresti posoditi. Brez pomoči prav vseh Marijinih častilcev, se delo ne bi moglo dovršiti.

Župnikova košara. Od Sv. Križa pri Mariboru poročajo: Nek pobožen domovinar se je strašno pohujšal nad široko košaro, ki jo je nosil ob škropljenju za župnikom nek čevljarški učenec. Silno pohujšljiva je namreč bila vsebina tiste široke košare: vse polno klerikalnih listov, ki jih je župnik delil pri vsaki hiši. «Glasnik» itak smrdi vsakemu liberalcu, istotako «Bogoljub» — in glej ga spaka, nad 130 hiš si je naročilo te liste. Ubogi dopisnik «Domovine» se je kar za želodec prejemal, ko se je po njegovi svobodomiselnosti hiši začel razširjati neprijeten klerikalni duh in široke župnikove košare. Siromak je segel po najboljšem zdravilu: pritožil se je v «Domovini», da ga lampič boli — in ko je čital svoj dopis v tistem listu, mu je povsem odleglo. Nekemu drugemu domovinarju je pa celi teden krč črevesa privijal, ker ga je gospod župnik svaril pred tem časopisom. Odleglo mu je šele, ko je svoje želodčne bolečine zvil v papir in poslal uredniku «Domovine» in še nekam drugam. Razvidno je torej, da liberalna «Domovina» vendar ni brez vsega — če kakšnega demokrata boli srce ali želodec, oziroma črevesa, pomaga čisto gotovo, če svoje bolečine zavije v njo. Ena prihodnjih števil «Domovine» bo gotovo prinesla sledečo javno zahvalo: Podpisani Jurij Fras, bivši posestnik pri Sv. Križu se v imenu vseh somišljenikov prav udano zahvaljujem gospodu Mirtu, tukajšnjemu bivšemu zastopniku demokratske in samostojne stranke za velike usluge, ki jih je storil moji hiši in celi stranki s tem, da je agitiral za «Domovino» ter vsepovsodi z lastnim vzgledom razširjal nauk svobode in demokratske ljubezni. Pozivljemo višje šolske oblasti, naj nam nemudoma pošljejo nazaj tega naprednjaka, seveda pod pogojem, da prinese povoljno zdravniško spričevalo od primarija mariborske bolnice, kjer se je revež zdravil, ko je preveč vneto agitiral za našo stvar.

Slivniške novice. Iz vseh se tako oddaljenih krajev prinašajo došli časopisi vedno kake novice, le od nas, ki smo v najbližji okolici Maribora, izve svet prav malo ali pa le redkokdaj kakšno novost. Kdor pozna naše razmere, se temu ne bo čudil. Slivniška občina je bila doslej vedno neka posebnost, skoraj desetletja se radi konservativnosti občinskih gospodarjev ni ničesar ukrenilo, kar bi značilo kak napredek v gospodarskem oziru. Naravno, da, ako takšnih naprav ni v občini, trpijo vsled tega vsi posamezniki: eni več, drugi manj. Delala bi se pa krivica našim Slivničanom, ako bi se zamočalo javnosti, da se je tudi pri nas obrnilo že precej na bolje, priznati moramo njim to kot nepristranski kronisti. Začetkom pr. l. so si ustanovili zadržno elektrarno, ki je do srede leta 1923 potom elektrarne Fala dala zgraditi omrežje nizke napetosti, ki je stalo za Slivnico res ogromno svojo 400.000 K. Mnogi so dvomili, če bo to podjetje imelo obstanek, danes po preteku enega leta slišimo, da je ta zadruga že tako napredovala, da bo še v teku tega leta pokrila ves svoj dolg. Zahvaliti se moramo na tem mestu zadrugi, da je omogočila prekrasno razsvetljavo v farni cerkvi, zadnji čas pa je tudi slivniški Društveni dom postal deležen te dobrote. Vabimo od blizu in daleč, pridite dne 17. t. m., popoldne ob 3. uri, si ogledat naš oder. Inštalacijska dela v farni cerkvi in v Društvenem domu je izvršila tvrdka Sprager in Černko v Mariboru v občno zadovoljnost in po zelo solidni ceni. Slivničani, vaša poštvovalnost in edinost pri vaši zadrugi je dokaz, koliko se v lepi slogi doseže, naj bo vam to v zgled tudi pri drugih podjetjih. Želimo še, da se zadruga in občina zedinita, da se napravi še javna cestna razsvetljava, vsak domačin in tujec — ki bo šel v temni noči skozi razsvetljeno Slivnico, bo vam iz srca hvaležen!

Zanimivosti iz Cirkovec pri Pragerskem. V ponedeljek, 11. t. m., sta obhajala cerkveni ključar Jurij Lah in njegova zlata nevesta Marija iz Pongerc zlato poroko. Razun dveh sinov in ene hčere z ženami in soprogom (četrti otrok, sin, ima v Ameriki lepo domovanje) so spremljali vnuki in pravniki na mnogobrojnih vozovih zlatoporočenca h ganljivi slovesnosti v cerkev. Popoldne je vladalo na domu pravo gostovansko razpoloženje. Ob bogato obloženi mizi so sorodniki in povabljeni želeli zlatoporočencema čakati še biserno poroko. Ganljivo je bilo slišati 78letnega slavljenca, da je ob neizgovljenem zaupal le v Boga, pa bil vedno uslišan. Tudi mi kličemo obema slavljencema: Bog naj nam vaju ohrani do skrajnih mej človeškega življenja! Na licitaciji se je nabralo 1090 K, koja svota se pošlje Dijaški kuhinji in Dijaški večerji v Maribor. — Dramatski odsek Bralnega društva se pridno vežba, da uprizar v nedeljo, dne 17. t. m., po večernicah lepo igro »Pred vašim znamenjem.« Vmes še zanimive reči. Sosedje in domačini, vsi ste uljudno vabljeni in pridite!

Posestniki lastnih lovišč, pozor! Glasilo Slov. lovskega društva »Lovec« je v zadnjih treh številkah 22., 23. in 24. stran 358, l. 1923, prinesel spis »Lovstvo v Sloveniji«, v katerem opisuje sedanji lovski zakon v Sloveniji. Med drugimi v to stroko spadajočimi podatki je navedeno tudi nekaj postavk o novo zasnovanem, enotnem, okvirnem lovskem zakonu za celo državo. Osnutek tega novega lovskega zakona pripoznava kot samolestna lovišča le ona, ki merijo 200 ha in več skupne površine torej ne 200 oralov, kakor dosedaj. Na ta način izgubijo vsi oni dosedanj posestniki lastna lovišča, kojih posest-

va ne dosežejo 200 ha (ali približno 350 oralov). Nujno potrebno bi bilo torej, da bi se posestniki lastnih lovišč, ki bi bili po tem zakonu prizadeti, čim prej pobrigali, da ostane glede površine po sedanjem lovskem zakonu, to je 115 ha (200 oralov) in več. Ne pustimo si vzeti in iztrgati še to malo pravic do lova, ki jih imamo sedaj!

Nekaj o nepristranosti požarne brambe v Ivanj-kovcih. Iz Svetinj pri Ormožu poročajo: Letos je hvalil mlad dopisnik »Tabora« iz Svetinj Ivanjkovsko požarno brambo. Imenoval jo je nepristransko, takoj pa povedal, da je ta bramba ob priliki blagoslavljanja novih zvonov odrekla gospodu župniku, ker je nepristranska. Vsi, ki zadevo poznamo, in poznamo jo vsi, vemo, da se je mladi dopisnik debelo zlagal, ker je resnica, da je gospod župnik odpovedal požarni brambi. Kako je ta naša požarna bramba nepristranska, smo pa hoteli še bolj znati; če je nepristranska, ne sme gledati ne na levo, ne na desno, sprejeti mora po poslovniku vsakega neomadeževanega moškega do 50 leta kot člana, in se povsod ravnati po poslovniku. Oglasilo se je nekaj novih članov, med temi pet neomadeževanih pristašev KZ in štirje liberalni agitatorčki. Prvih pet je bilo odklonjenih drugi štirji pa sprejeti, to pa samo zato, ker je požarna bramba »nepristranska«. Drugi slučaj nepristranosti opazujemo že več let: 4. maja je god sv. Florjana, katerega so si požarne barmbe izbrale za svojega patrona v cerkev, samo naša ne, seveda, ker je »nepristranska«.

Tatinsko družbo so zasatili orožniki iz Svetinj pri Ormožu. Na Lahonščaku pri Ormožu so dne 5. t. m. prijeli vrli svetinjski orožniki dobro organizirano tatinsko družbo, ki je kradla po kletah vino.

Zvonci na Polensaku in smrtna kosa. Splošna in največja želja vseh Polensanov je, da bi že skoraj doneli in brneli novi zvonovi raz naš mogočni zvonik v čast in slavo božjo, nam pa oznanjali veselo in žalostne dogodke. Zato pa vsi župljani z veseljem darujejo večje in manjše svote za nove zvonove. Na lepo misel so prišli naši Polensani zdaj ob času veselih gostij in tako so nabrali na gostijah: Vrbnjak-Sori za naše nove zvonove 1380 K, Hojnik-Nemec 1282 K, Kelenc-Hrga 800 K. Tako je prav! Vsem gostom čast in hvala! Novoporočenecem pa obilo sreče in blagoslova. Polensani, le z združenimi močmi! Kar posameznik res težko stori, to lahko dosežemo in storimo zbrani ob raznih prilikah. Zato pa se spomnimo ob vsaki priložnosti, na gostijah, na sedminah itd. na naše bodoče oznanitelje veselih in žalostnih dogodkov, da bo vsakdo izmed nas lahko rekel s prijetno zavestjo: Sem tudi jaz dal dar za nove zvonove na Polensaku! Obenem pa ne pozabimo na lepi pregovor, ki pravi: Kdor hitro da, dvakrat da! — Minuli pondeljek smo na Polensaku v svežo gomilo zasadili nov križ, pod katerega smo položili k počitku zemeljske ostanke Ivana Kranjca iz Hlaponec, zopet enega izmed naših mož, ki je dne 9. t. m. naglo umrl. Res v srce je segel pogled na jokajoče male otroke, ko smo spustili krsto s še mladim očetom v grob. Rajnemu Kranjcu želimo večni mir in pokoj!

Vzorna gostija. V ponedeljek, dne 4. februarja, se je poročil vrl mladenič in naš somišljenik Jože Kelenc iz Preroda s pridno mladenko in zvesto članico Marijine družbe Nežo Hrga iz Moškanjc. Ob tej priliki so se veseli gostje poleg dobre vinske kapljice in obilne postrežbe spominjali v svoji velikodušnosti tudi vzvišenih reči. Oče starešina Janez Plohl je navdušil goste z licitacijo dveh golobov, da so darovali za nove zvonove na Polensaku znesek 200 dinarjev; Alojz Kovačec, Ivan Venta, Jože Pintarič in Valentin Kovačec pa so nabrali 100 din. za novi Društveni dom pri Sv. Marjeti nižje Ptuja. Vsem dobrodušnim darovalcem izrekamo tem potom najlepšo zahvalo, novemu paru pa želimo obilo srečnih let in božjega blagoslova!

Takega vzgojitelja otrok odločno odklanjamo. Iz Zavrc nam poročajo: Pri nas smo tako nesrečni, da imamo za župana iz učiteljske službe poganega g. Troha. Ta g. Troha je bil pod rajno Avstrijo zagrizen nemškutar in še pred nedavnim časom naročnik grške »Tagesposte.« Ze svoj čas je šolnikoval pri nas na Zavrcu, nato pri Sv. Benediktu v Slov. goricah, nazadnje na Skomrah in od tamkaj je bil odpuščen iz učiteljske službe in sicer brez vsake penzije. Po preobratu si je prevzel sam čin narednika in kot tak je romal od hiše do hiše. Ker pa mu je dostojanstvo laži-narednika premalo nosilo, se je postal sekvestra nad vinom celovškega kapitelnja. Ta sekvestura mu je precej pomagala v denarnem oziru. Ko je bil ta Troha enkrat podprt z denarjem, se je lotil slabostojne politike in je bil kot samostojnej leta 1920 izvoljen celo za župana na Zavrcu. Ko je uvidel lensko leto, da so ga demokratje premalo nagradili, prelevil se je v srbskega radikala. Danes se tolče g. Troha po prsih in pravi: Boga mi, jaz sem srbski radikal! Sedaj naenkrat, ko se je oženil, so se mu začele sline cediti po učiteljskem stanu. Hvali se okrog po župniji, da je bil v Ljubljani pri višjem šolskem svetu in tamkaj so mu baje obljubili, da bo zopet lahko šolnikoval. Naj ga le sprejme višji šolski svet, a mi Zavrcani mu bomo tako podkurili pod petami, da nam ne bo kvaril dece niti en teden ne. Učitelj, ki je bil čisto zaslužen pognan brez penzije iz službe, ne spada zopet nazaj na to mesto in še najmanj pa na Zavrc, kjer je vsakemu otroku znana njegova — moralna pokvarjenost.

Na občnem zboru KZ v Zavrcu je bil izvoljen odbor, ki obstoja iz samo odličnih in za ljudski dobrobit delujočih mož ter mladeničev. Imena odbornikov jamčijo, da bodo vestno in pridno delovali za procvit naše stranke.

Od Sv. Avgušlina iz Halož. Ena najlepših razglednih točk v srednjih Helozah je gotovo strni griček Sv. Avgušlina. Visok je samo 506 m, vendar nadkrijuje

vse druge haloške griče. Predniki so znali ceniti lepoto božjega stvarstva, zato so na tem griču postavili kar dve cerkvi, ki naj vabita ljudi, da bliže nebes pozabijo vsaj za par ur vsakdanje stiske in nadloge: Sv. Avguštin in Sv. Magdalena! In res vsako leto na tisoče romarjev priplovi na ta strmi griček. Vsem tem ljubiteljem Boga, častilcem sv. Avgustina in sv. Magdalena ter ob enem občudovalcem lepote narave spročamo veselo oznanilo: Ko boste prišli letos 30. in 31. avgusta, to je 12. pobinko nedeljo, k Sv. Avguštinu, vas bodo pozdravili trije lepo ubrani novi zvonovi. Vltiti in posvečeni so bili v Ljubljani. Veliki zvon: Sv. Avguštin, ima podobe: sv. Avguštin, sv. Urban, sv. Florijan, sv. Mihael, z besedilom: Grehe preganjam, oblake podim, ogenj naznanjam, pred peklem svarim! Drugi zvon: Srce Jezusovo, ima še podobe: Srce Marijino, sv. Ignacij, sv. Jožef, ima napis: Pridite k meni vsi. . . Tretji in najmanjši zvon: Sv. Magdalena, še tri podobe: sv. sv. Barbara, sv. Lucija, sv. Neža, s poukom: Nedolžnost, pokora sta božjega izvor! Vse tri zvonove smo spravili v zvonik sv. Avgustina dne 3. t. m. Popoldne ob treh so začeli zvoniti. V nedeljo, dne 10. t. m., pa je tudi zvonik farne cerkve Sv. Andraža v Halozah ali v Leskovcu dobil zadnje dopolnilo: veliki zvon. Tako je v splošno zadovoljstvo in srčno veselje izpolnjena velika vrzel ali luknja, ki jo je vojska napravila podružni in farni cerkvi. Prav je imel mož, ki je rekel: Mogočna država, ki nas je orpala zvonov, je propadla, naša fara, naše cerkvice pa še stoje in imajo lepše zvonjenje, kot kdaj poprej. Božji rop ne prinese sreče! Delo hvali mojstra! Vse zvonove: sedanje štiri in prejšnja dva, je vtila ljubljanska zvonarna, ki ni dražja, kakor druge, pa izdeluje zvonove: lepe za oko, še lepše za uho. Novi zvonovi! Zvonite ljubezen! Sejaite jo v srca vseh faranov in romarjev, da bi bili vsi v božji ljubezni božji otroci!

Ustanovitev Marijine družbe na Zgornji Ponikvi. Na Zgor. Ponikvi je bila z veliko cerkveno slovesnostjo ustanovljena Marijina družba. Lepo je za Ponikvo nezabno slavnost izvršil g. misijonar iz Celja Plantarič. V Marijino družbo je bilo sprejetih 50 deklet.

O čem govorijo v St. Jurju ob juž. železnici? V celjski «Novi dobi» smo brali, da je imel tukajšnji Sokol svoj občni zbor in da društvo zelo napreduje. Priznamo, da društvo napreduje in sicer po svojih znanjih, neolikanih pretepaških manirah! Na Svečnico in pa še drugi dan je tukajšnji Orel uprizoril v dvorani kat. doma zelo dobro uspelo veseligrro «Brat Martin». — V nedeljo, po igri se je spodaj v gostilni razvila že prav prijetna zabava. Okrog pol 9. ure zvečer je v gostilno prihrumela pijana, čisto sokolsko-orjunska navdahnjena družba, ki bi rada plesala. Ker ples ni bil dovoljen, so ti gospodiči izživljali prepir in pretep. Le hladnokrvnosti naših fantov Orlov je pripisati, da ni prišlo do večjega rešepa. Gostilničarju in tukajšnjemu tržkemu stražniku se je posrečilo vročevrnce hitro postaviti na hladno. Upamo, da bo tudi orožništvo dotičnim gospodom preskrbelo zasluženo plačilo za junaštvo. Gospode pa opozarjamo, naj nas vnovič ne izživljajo, ker sicer bomo objavili prihodnjič imena vseh tistih pretepačev in še onih dičnih gospodov, ki pajdašijo z njimi, da bodo jih poznali naši dobri domačini in tuji. Če to ne bo zadostovalo za sedaj, bomo začeli redno objavljati razne umazanosti in nerednosti, ki smo jih dosedaj potrpežljivo opazovali. — Ker je bila huda zima in precej snega, niso imeli naši gg. tržani preveč dela, zato so nekega dne sklenili, naj se občinski pašnik razdeli. Pri tej razdelitvi so pa postali nekateri gospodje kar navdušeni za Sokola, da so sklenili svoje deleže odstopiti za zgradbo Sokolskega doma. Ker pa je prišel sedaj jug, se je baje že začel ta v snegu postavljeni Sokolski dom podirati. Zato je pa znani samostojni general bivši poslanec gospod Drogenik, ki je tako silno navdušen za blaginjo kmetijskega ljudstva, v ponedeljek, dne 4. februarja sklical sestanek, kjer je tržane rotli, naj vendar odstopi vsak vsaj 6 deležev za zgradbo Sokolskega doma, da bodo ljudje vendar spoznali, kako se on velekapitalist-kmet trudi za kmetško ljudstvo. Nastala pa je na tem sestanku huda nevihta, ker si je en pameten, moder gospodar drznil povedati tem gospodom v obraz, da v St. Jurju nič ne potrebujemo Sokolskega doma, še manj pa Sokole, češ, v trgu že itak imamo dovolj pretepačev, ki ničesar ne spoštujejo in dajejo samo slabe vzglede ter obmetujejo poštenim ljudem hiše s konjskimi figami, zakaj bi skrbeli še za take organizacije. Ker je dotični gospod še dostavil vprašanje, če so gospodje videli zadnji terek Orla, kako so se lepo udeležili s skupnim sv. obhajilom tridnevne, je to starostu tukajšnjega Sokola tako ujezilo, da je začel razsajati kakor rjoveč lev, pretli z raznimi grožnjami in še dodal, da v nekatere gostilne sploh ne bo več zahajal. Gospod starosta, mislimo, da se vam je tokrat le ponesrečilo in si niste hoteli sami dati tako žalostnega spričevala o svoji ježi. Ali mogoče res mislite, da bodo morali nekateri gostilničarji sedaj odložiti svojo obrt, ker vi ne boste več tja zahajali. Le mirno kri ohranite in nikar nam ne grozite, če ne, bomo mi v resnici začeli ropotati! Zdravo!

Škrlatica v Ljubnem v Sav. dolini. Pri nas v Ljubnem že razsaja dalje nego pol leta škrlatica, ki je zahlevala že 10 žrtev in se še vedno širi. Pohvalno moramo omeniti, da smo imeli pri nas dne 3. t. m. poučno predavanje o zatiranju škrlatice. Predaval nam je naš zdravnik dr. Rak in nam razložil, kako se nam je za bodoče varovati te nevarne bolezni.

Električna razsvetljava župne cerkve v Gornjem gradu. Vsled izredne požrtvovalnosti domačih faranov smo dobili v tukajšnjo zelo veliko in lepo cerkev krasno električno razsvetljavo. Inštalacijska dela za napeljavo v celoti 322 električnih žarnic v cerkev je za razmeroma nizko ceno prevzela ter v kratkem času

kljub hudemu mrazu tudi prvovrstno dovršila elektro-tehnična tvrdka Sprager—Črnko v Mariboru. Zato omenjeno tvrdko splošno, posebno pa še za napeljavo elektrike v cerkev, toplo priporočamo. Prekrasen trenutek pa, ko je na Svečnico letos prvič zažarela naša cerkev v številnih električnih lučkah, bode ostal brez dvoma vsem takrat v cerkvi navzočim v trajnem spominu.

Sneženi plaz zasul dve kravi. Iz Solčave poročajo: Iz mnogih krajev prihajajo poročila o sneženih zame-tih ter plazovih. Tudi slovaške planine so letošnjo zimo obilno oblagodarjene s pokoro nevarnih snežnih plazov. Pri nas v Solčavi si moramo letošnjo zimo delati gazi s pomočjo živine. Pri gabanju snega je dne 10. t. m. odnesel sneženi plaz kmetu Klemenšek 2 kravi in sicer 180 metrov globoko. Plaz je pustil kravi zasuti pod 4 m debelo snežno odejo v neki kotlini. Klemenšekovi so odkopavali ubogi živali celega poldneva in rešili samo eno polživo, druga je bila pa mrtva.

Važno za davkoplačevalce! Tajništvo SLS pri Belem volu v Celju ima na razpolago pomožne pole za napoved dohodnine, katere si naj vsak nabavi. Te pole bodo vsakemu dobro došle za pravo napoved dohodnine. —

Dar za Kmetško hiralnico v Muretincih. Ob priliki ki 30 letnice poroke je blaga obitelj Irgolič skupno z zbranimi gosti darovala za Kmetško hiralnico v Muretincih 100 D. V imenu revežev: Bog plati in posnemajte!

Mesto venca na grob Stefana Gselman na Teznu so darovali bratje 150 D za Dijaško semenišče.

Gospodarski oskrbnik, oženjen z večletno prakso na veleposestvih, želi spremeniti mesto. Naslov pove uredništvo. —

2.



Napravili takoj po vzorcu
poskus na mladem so zamorcu
in glejte čudo — Zlatoroga —
koj bela je postala noga!

(Nadaljevanje prihodnjič).

Gospodarstvo.

Glede desetka še mnogi vedno niso na jasnem. Zato ponovno povemo: Po zakonu o taksah in pristojbinah so desetka oproščeni le oni, ki prevzamejo 1. dedščino po umrlem sorodniku v prvem kolenu (otroci po starših ali narobe), 2. ako je ta umrl po 15. novembru 1923 in 3. ako vrednost dedščine ne presega pol milijona dinarjev, (dva milijona kron). V vseh drugih slučajih, na primer: če otrok prevzame posestvo po še živih starših, ali žena za umrlim možem, ali po sorodniku v prvem kolenu, umrlem pred 15. novembrom 1923, ta olajšava ne velja.

France Wernig, okrajni ekonom:

ZAKAJ NIMAMO SREČE PRI REJI PRASIČEV?

Poglejmo si predvsem, kako krmi in oskrbuje naš svinjerejec prašiče. Po večini čisto protinaravno. Malokateri si vsestransko premisli, kaj zahteva prašič že po svoji naravi, da se povoljno razvija in ostane zdrav.

Kako izgleda pri nas z oskrbo svinj?

Svinjaki so v pretežni večini mokri, vlažni, po zimi premrzli, po leti prevroči; svinjaki temni, mračni in skrbno zadelani, samo da se gotovo ne ukrade kak blagodejni, topli solnčni žarek v notranjost hleva; svinjaki nesnažni in nikdar prezračeni: gosta, zadušljiva in strupena sopara pritiska na tla. In koliko je kmetovalcev, ki mislijo tudi na to, da je za razvoj in zdravje prašičev neobhodno potrebno, da se živali vsak dan pregibajo na prostem! Kdo misli na to, osobito v naših zaostalih planinskih krajih, da je prvi pogoj za uspešen razvoj in za ohranitev ter utrditve zdravja od nas vse premalo cenjeni in uvaževani činitelj — solnce? In malo je kmetovalcev, ki pridejo potom lastne skušnje do prepričanja, da so mokri, mrzli, zadušili, nesnažni in temni svinjaki prvi in glavni vzrok neuspevanju prašičev.

Odpravimo torej vse nedostanke, odprimo solncu in svežemu zraku vrata na stečaj v naših hlevih, poskrbimo za suhe, primerno tople in snažne prostore in postavili bomo s tem že temelj sreči pri reji prašičev!

Ne pozabimo pa vprašati pri vsaki napravi ali preureditvi hlevov za nasvet kakega kmetijskega strokovnjaka, kako kmetijsko šolo ali pa kmetijskega referenta pri okrajnem glavarstvu! Ta nam bo dal brezplačno vsa tozadевна pojasnila. Pomnimo, da je le malo zidarjev, ki bi znali res tudi z gospodarske strani pravilno napraviti in urediti kmetijska poslopja. Napake, ki smo jih sicer pri zgradbi hlevov in drugih gospodarskih poslopij, moremo navadno le prav težko in z velikimi denarnimi in materijalnimi žrtvami popraviti.

Puščajmo prašiče tudi vsak dan na prosto, na pašnik ali v posebno tekališče. In tu naj ostanejo ob lepem in nepremrznem vremenu po možnosti tekom celega dneva. Nudimo jim tudi priložnost, da se lahko poljubno kopajo v hladni vodi. To jim je življenjska potreba. Ako jo ne upoštevamo, se živali ne počutijo dobro in slabo uspevajo.

Nekaj o krmljenju svinj.

Tudi krmljenje svinj je pri nas navadno proti naravno. Ne glede na napačno izbiro in sestavo hrane mnogo grešijo naše gospodinje tudi v tem, da veliko preveč kuhajo, pariyo, pražijo in si prizadevajo mnogo preveč dela z razsekanjem in drobljenjem krme. Pravilo pri krmljenju prašičev nam bodi: pripravljajmo in pokladajmo krmo kolikor mogoče enostavno!

Za mlade in plemenske prašiče kuhajmo edino krompir in pokvarjena ter težko prebavljiva krmila kot pleva, suhe stroke itd., vsa druga krmila: peso, korenje, žitno zrnje itd. pokladajmo v surovi obliki. Samo pri pitanju je delno kuhanje zadnjih krmil umestno. Žitno zrnje je za mlade in plemenske prašiče v obliki zdroba prikladnejše kot v obliki moke.

Ne pozabimo tudi, da prašiči razmeroma tri- do štirikrat hitreje rastejo kot druge domače živali. Vsled tega rabijo za tvorbo kosti izredno mnogo rudninskih snovi, katerih je posebno malo v krompirju in pesi, nekoliko več v žitnem zrnju, nikdar pa v zadostni množini v krmi sami. Te snovi mora dobiti žival torej v drugi obliki, pred vsem v obliki prsti. Puščajmo torej prašiče na prosto, da rijejo in zauživajo prst in skrbimo, da bodo imeli v zimskem času vedno v hlevu tudi prst, zidni omet, oglje in druge rudninske snovi na razpolago! Brejim in mladim svinjem dajmo klajno apno, vsak dan po eno, oziroma pol žličice v krmi. — Vse to bo mnogo pripomoglo k boljšemu razvoju organizma, k utrditvi zdravja in bo obvarovalo žival pred marsikatero boleznijo, kakor mehko-kostnost pujskov, drisko, sajavostjo itd.

Glavna napaka pri krmljenju svinj.

je pokladanje krmil v obliki pijače, oziroma napoja. Voda zjutraj, voda opoldne in voda zvečer: to je verna slika našega krmljenja.

Pri takem krmljenju mora postati žival slaba in zaostati v razvoju. Krma v obliki napoja se slabo prežveči in vsled tega slabo prebavi ter napravi prebavila ohlapna in jih oslabi.

Pokladajmo torej krmo v gosti obliki, v obliki bolj suhe kot vlažne kaše. In napoj, oziroma čisto vodo, ki je tudi potrebna, dajmo pol ure ali šele eno uro po krmljenju.

Seveda je živali na popisani način reje in krmljenja navaditi že v mladosti, dokler prebavila še niso oslabela. Živali ohranimo na ta način zdrave — kar je najbolj odločilno za uspeh reje — in jih usposobimo za čvrsti telesni razvoj in za popolno izkoriščanje krme pri pitanju. Ako bomo tako ravnali, bomo imeli tudi veselje in srečo pri reji prašičev in težko pričakovani gospodarski hasek nam gotovo ne bo izostal.

POZEBA GREBENA IN BRADELCA.

Ob času ostre, dalje trajajoče zime kokoši trpijo veliko, ako nimajo zavetja v toplih živinskih hlevih ali v drugih prostorih pod streho, ki se dajo vsaj zapreti. Stoji kurnik na prostem in nima iz desk dvojne stene, med katero je vložena žagovina, suha zemlja, listje, slama, ni ovit s slamo ali obdan z listjem, bomo morale kokoši preostati mnogo mraza. Z jajci ne bo nič in vrh tega jim pozebe greben in bradelc ali podbradek. Celo kremplji jim ozebejo. Kremplji postanejo vsled ozebljine modro-črni, se užgejo in končno odpadejo. Kako da tako ozebla kokoš izgleda, si lahko predstavlja vsaka gospodinja, a tudi ve, da je najboljša s tako ponesrečeno stvarco v vročo vodo.

Hočemo varovati kokoši pozebe grebena in bradelca, ne bo škodovalo tedaj o nastopu mraza namazati gole dele z dobrim oljem ali vazelinom. So pa goli deli že ozebli, drgni jih s snegom, če je pri roki, ali jih pa pomazi z glicerinom ali z mazilom zoper ozeblino.

Sploh je pravilo, ki ga naj opazuješ meseca januarja pri kurjereji, sledeče: Pri hudem mrazu preskrbi kokušem toplo bivališče, ki naj bo suho in brez prepaha. Če je mrzel dan, pred poldnem ne pusti kokoši na prosto. Kadar sneži in brije mrzel veter, kokoši obdrži na toplem prostoru, kjer imajo steljo, da po njej brskajo, in vrži jim nekoliko koruze ali drugega zrnja med steljo, da jim gre brskanje še bolj veselo in spretno izpod nog in krempljev. Kokoš potrebuje gibanja, da je zdrava, da daje pričakovani dobiček in da sploh prospava. Ker se ob zimskem času ne more toliko gibati v zaprtem prostoru, obesi jej tam na špagi zelnato glavo tako visoko, da se more nekoliko vpenjati in poskakovati, kadar skuša pikati zelenjavo. Zelo hvaležna ti bo živalčka, ako jej privočiš posebno zjutraj toplega krompirja, otrobe in kuhinjske odpadke. Toplo jej privoči, ne pa vroče. Vselej skrb, da ima kokoš vode in da voda ne zamrzne. So kokoši primorane kljun pomakati v sneg in si gasiti žejo, se prehladijo in dobe kaj lahko nalezljivo bolezen — dišerijo. Vodi ti svetujem primežati za noževno špalo